1953 ~~4922~~

kuninga tütar seda hirmsat looma nägi, kukkus ta möistuseta maha, aga loll Peeter hüüdis: „Murra-maha!" Kohe kargas kõige suurem koer looma peale kiskus tema lõhki ja jäi ära, ainult tülva atsad jäiwad järele. Need tüewa atsad pani Peeter oma kael kotti. Siis jooksis Peeter hallikalle, töi mütsiga külma wett ja walas kuninga tütri pea peale. Kuninga tütar tegi silmad lahti ja küsis: „Kuhu see hirmus loom jäi?" „Minu koer murdis tema ära, wastas Peeter. „Mis su nimi on? küsis kuninga tütar. „Minu nimi on Koerte Peeter, wastanud Peeter. Peeter oli wäga kuninga tütri meelejärele ja ta palus: „Tule minuga ühes minu isa juurde!" „Ei wastas Peeter, ma ei tule enne kui kolme aasta pärast." Kuninga tütar jäi sellega rahule ja hakkas kodu minema. Tee peal hakkas Kutsar kuninga tütart hirmutama ja ütles: Kui sa oma isale ei ütle, et mina sinu ära peastsin, siis uputan ma sinu seie jõkke ära" Kuninga tütar palus küll wasta, aga kui ta nägi, et Kutsar oma ütlemise juurde kindlaks jäi, siis lubas ta tema tahtmist täita. Kodu rääkis kuninga tütar isale, et Kutsar tema elu peastis. Isa tahtis kohe Kutsarit omale wäimaheks wõtta aga tütar palus weel kolm aastat oodata. „Olga, ütles isa ja täna kolme aasta pärast on sinu pulmad kutsariga." Kolm aastat läksiwad mööda ja kuninga kojas hakati ju pulmade wastu seadma, aga Koerte Peeter ei tulnud ega tulnud.